

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce **Y. D.**, zastoupeného JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, 639 53 Brno, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7.2015, č.j. MV-79373-3/SO-2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] Žalobci byl na území České republiky povolen přechodný pobyt na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem výkonný manažer – účast v právnické osobě s dobou platnosti od 8. 6. 2007 do 4. 2. 2008. Následně mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem s dobou platnosti od 5. 2. 2008 do 4. 2. 2010. Posledním povoleným pobytovým oprávněním žalobce bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná s platností od 17. 12. 2009 do 16. 12. 2011.

[2] Dne 14. 11. 2011 žalobce podal u Ministerstva vnitra (dále též „ministerstvo“) žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Ministerstvo však tuto žádost zamítlo rozhodnutím ze dne 24. 5. 2012, č. j. OAM-81973-15/DP-2011, a to podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce neplní účel povoleného dlouhodobého pobytu. Proti tomuto rozhodnutí ministerstva podal žalobce odvolání, o kterém rozhodla žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla podané odvolání a rozhodnutí ministerstva potvrdila.

II. Shrnutí obsahu žaloby

[3] Ve včas podané žalobě žalobce brojil proti závěru žalované, že jako žadatel o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání neplní účel povoleného dlouhodobého pobytu, neboť nevykonává funkci jednatele společnosti a žalovanému vytkl, že nesprávným hodnocením podkladů překročil meze správního uvážení a s mnoha tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem se vůbec nevypořádal. Namítl, že zjištěný skutkový stav nemá oporu ve spise, jelikož tvrzení žalované, že nevykonává funkci jednatele, z podkladů nevyplývá a žalovaný svůj závěr neopřel o konkrétní právní předpis.

[4] Žalovaný posuzoval činnost žalobce ve funkci jednatele společnosti GT-DOROSTAV s.r.o., a dospěl k závěru, že žalobce tuto funkci nevykonává, neplní úkoly jednatele. Tento závěr však ze shromážděných podkladů nevyplývá, není zřejmé, na základě čeho žalovaný k této domněnce dospěl. Žalobce konstatoval, že je pouze na vnitřní organizaci konkrétní obchodní společnosti, jaké činnosti osobám za ni jednající svěří. Vyjádřil názor, že správní orgány nemohou otázku činnosti jednatele obchodní společnosti posuzovat.

[5] Žalobce dále brojil proti použití ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců s tím, že zamítnutí žádosti podle uvedeného ustanovení by připadalo v úvahu v případě zjištění, že nevykonává pro danou obchodní společnost žádnou činnost nebo že účast v právnické osobě není skutečným účelem jeho pobytu na území ČR. To však není jeho případ, jelikož ze spisu ani napadeného rozhodnutí nevyplývá žádná skutečnost, že deklarovaný účel pobytu neplní. S poukazem na formulaci předmětného ustanovení zákona o pobytu cizinců zdůraznil, že důvodem pro zrušení povolení má být skutečnost, že žalobce účel pobytu neplní, nikoliv to, že jej hypoteticky neplnil v minulosti. Žalovaný nerespektoval skutkový stav, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Taktéž se nevypořádal s tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem.

[6] S ohledem na uvedené skutečnosti považoval žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl, aby jej soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

[7] Žalovaná uvedla, že skutkový stav věci a průběh správního řízení jsou dostatečně popsány v žalobou napadeném rozhodnutí. S námitkami uvedenými v žalobě se žalovaná vypořádala v rámci odvolacího řízení, odkazuje tedy na napadené rozhodnutí, které bylo

vydáno v souladu s platnými právními normami a vykazuje náležitosti požadované ustanovením §68 správního řádu.

[8] S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. replika žalobce

[9] V replice ze dne 20. 10. 2015 žalobce konstatoval, že žalovaná ve vyjádření nevznesla žádné konkrétní výhrady k žalobě, na které by bylo možno reagovat. Uvedl, že dle jeho názoru se náležitým způsobem nevypořádala s odvolacími námitkami .

V. Posouzení věci soudem

[10] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí ministerstva včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[11] Předmětem sporu byla v daném případě primárně otázka, zda byly správní orgány oprávněny neprodloužit žalobci povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání z důvodu, že žalobce neplní účel pobytu, protože nepodniká.

[12] Dle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění (účinném do 16. 8. 2015) platilo, že *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně*. Podle § 35 odst. 3 téhož zákona *dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37)*. Dle § 37 odst. 1 písm. b) citovaného zákona pak ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.

[13] Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce přicestoval na území České republiky v roce 2007. Jeho posledním pobytovým statutem bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná do 16. 12. 2011. Dne 14. 11. 2011 žalobce podal včas žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

[14] Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce k žádosti doložil mimo jiné výpis z obchodního rejstříku společnosti GT-DOROSTAV s.r.o., která byla zapsána dne 19. 10. 2011, z kterého je zřejmé, že je zde žalobce zapsán jako jeden z 15 jednatelů a jeden z 15 společníků. Dále doložil rozhodnutí valné hromady ze dne 25. 10. 2011, dle kterého jednatelé pobírají za svou činnost měsíční odměnu 18 000 Kč, potvrzení této společnosti, ze stejného dne, že žalobce dostává měsíční odměnu 18 000 Kč, potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 24. 10. 2011, že uvedená společnost není v evidenci plátců, potvrzení Finančního úřadu v Olomouci ze dne 24. 10. 2011, že společnost nemá daňové nedoplatky. Rovněž doložil potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne

27. 10. 2011, že Y. D. jako OSVČ – činnost zahájena 7. 12. 2009, ukončena 15. 1. 2010 nemá vedeny nedoplatky. Dále doložil vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění ze dne 19. 5. 2011. Z přehledu předpisů a plateb v r. 2010 a 2011 vyplývá, že žalobce byl v těchto letech přihlášen k pojištění pouze v lednu 2010.

[15] Výzvou ze dne 14. 11. 2011 byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti a doložení dalších potřebných dokladů a listin. Doložil doklad o ubytování – nájemní smlouvu, výpis z živnostenského rejstříku, ze kterého vyplývá, že jeho předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona, doba platnosti oprávnění do 15. 6. 2012, pojistnou smlouvu na komplexní zdravotní pojištění cizinců ze dne 16. 11. 2011 na pojištění ode dne 17. 12. 2011 do 16. 12. 2013 s dokladem o úhradě pojištění.

[16] Dne 11. 5. 2012 byl žalobce vyslechnut jako účastník řízení, a to zejména k jeho činnosti pro společnost GT- DOROSTAV, s.r.o. Mimo jiné uvedl, že je jednatelem této společnosti, stal se jím kvůli stálé práci a penězům, jednatelem ho jmenoval R. O., vedoucí společnosti, podmínkou bylo, aby do společnosti vložil peníze. Náplní činnosti této společnosti je hledání bytů, úpravy a prodej nemovitostí. Žalobce se na této činnosti podílí tak, že byty hledá, zjistí, co je třeba udělat, pokud jde o větší opravu, objedná se nějaká firma, pokud menší, dělají to sami, včetně žalobce. Zakázek zatím mnoho neměli, naposledy to byly úpravy domu před prodejem, jednalo se o drobné opravy, žalobce prováděl natěračské práce. Žalobce sdělil, že je i společníkem této firmy, neví, jaký je rozdíl mezi jednatelem a společníkem, kapitál vložil 20 000 Kč, neví ale, jaký má podíl ve společnosti. Neví, jaká má práva a povinnosti jako jednatel vůči státu v oblasti odvodů a daní. Žalobce neví, co je to prokurista, ani jestli společnost nějakého má, za společnost jednájí všichni, ale za všechny jedná R. O. On osobně jednat za společnost samostatně nemůže. Neví, zda je společnost plátcem pojistného a sociálního zabezpečení, zda jsou vyplácena odměny ostatním jednatelům, ani jaké jsou měsíční náklady na odměny jednatelů. On odměny začal dostávat v roce 2012, pohybují se v rozmezí 16 000 Kč – 18 000 Kč. Neví, z jakých prostředků je financován chod společnosti a vypláceny odměny, neví, s kým společnost zatím obchodovala, nemají takové velké zakázky. Není si vědom, zda musí zdanit svoje příjmy, ani u jakého finančního úřadu je registrována společnost nebo on jako plátce daně. On sám má zaplatit na živnostenském úřadě a sociálce. Příjmy má jen z toho, že dělá fušky a brigády jako živnostník.

[17] Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 24. 5. 2012, č. j. OAM-81973-15/DP-2011, nebyla žalobci prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - účasti v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jeho žádost byla zamítnuta, neboť bylo zjištěno, že neplní účel povoleného pobytu. Správní orgán prvního stupně na základě výsledku žalobce a ve spojení s dalšími důkazy dospěl k závěru, že žalobce evidentně jménem společnosti GT – DOROSTAV, s.r.o. nejedná, není schopen popsat základní charakteristiku společnosti, nemá přehled o nákladech a odměnách ostatních jednatelů, není schopen podat informace o realizovaných zakázkách, neví, u kterého finančního úřadu je společnost zaregistrována, ani zda je plátcem pojištění na sociální zabezpečení. I když zároveň vystupuje jako společník uvedené společnosti, neví, jaký je jeho podíl, neví rovněž, zda a za jakých okolností mu jsou nebo budou vypláceny podíly ze zisku. Při ustavující schůzi i při valné hromadě byl jako většina ostatních společníků zastoupen na základě plné moci. Neví, jaká má práva a povinnosti vyplývají z členství a společenství. K případné další podnikatelské

činnosti žalobce – osoba samostatně výdělečně činná, správní orgán prvního stupně konstatoval, že tuto vykonával pouze v měsíci lednu 2010.

[18] Správní orgán prvního stupně konstatoval, že nevylučuje, že žalobce v rámci společnosti GT – DOROSTAV, s.r.o. působí, ale náplň jeho činnosti odpovídá činnostem, které jsou ve smyslu § 89 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zaměstnáním, ke kterému potřebuje cizinec platné povolení k zaměstnání.

[19] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalobce považoval jednání správního orgánu prvního stupně za diskriminační, neboť byl podroben jakémusi přezkoušení z právních a ekonomických znalostí týkajících se postavení jednatele a společníka v obchodních společnostech, žádost byla zamítnuta, protože neodpověděl správně. To však není v souladu s požadavky českého právního řádu. Pokud žalobce potřebné vědomosti nemá, je to z jeho strany riskantní jednání. Pokud se za těchto okolností nechá zastupovat osobou, ve kterou má důvěru, vydává se tím sice nebezpečí, neboť by byl odpovědný za případné problémy, není to však důvod k zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán nepřipustně rozšířil podmínky k prodloužení pobytového oprávnění. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl.

[20] Soud shrnuje, že žalobce požádal o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účasti v právnické osobě a doložil potřebné doklady. Soud se v plném rozsahu ztotožnil se závěry správních orgánů, že ačkoliv žalobce je formálně jednatelem společnosti GT – DOROSTAV, s.r.o., ve skutečnosti tuto činnost nevykonává.

[21] Žalobce v žalobě namítal především nedostatečné zjištění skutkového stavu, měl za to, že ze spisového materiálu nevyplyvá žádná skutečnost svědčící pro závěr, že deklarovaný účel pobytu neplní, a tedy nelze aplikovat ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

[22] Ohledně plnění účelu pobytu v souvislosti s žádostí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu došla soudní praxe ke stěžejním závěrům: „*Plnění účelu, pro který bylo vízum uděleno, je ve smyslu § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, nutno v případě, že vízum bylo uděleno za účelem podnikání, rozumět faktické vykonávání podnikatelské činnosti; nestačí mít pouhé oprávnění podnikat (např. mít živnostenské oprávnění), není-li podnikatelská činnost fakticky vykonávána.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81). Podle soudu je závěr o nutnosti faktického výkonu činnosti v kontextu uplatnění ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců aplikovatelný i na posuzovanou věc, když fakticitu výkonu deklarovaného účelu dlouhodobého pobytu Nejvyšší správní soud zdůraznil ve skutkově podobné věci také v rozsudku ze dne 21.10.2015, sp. zn. 3 Azs 160/2015 - 40: „*Plnění účelu pobytu nemůže být doloženo pouze tím, že je někdo zapsán (zde jako statutární orgán společnosti) v obchodním rejstříku. Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území ČR vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, například dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti zde musí být skutečně vykonávány (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 - 50).*“

[23] Žalobce sice doložil, že je jako jednatel obchodní společnosti zapsán ve veřejném rejstříku, nicméně z jeho výpovědi je naprosto zřejmé, že funkci jednatele fakticky nevykonával. Výslovně uvedl, že samostatně za společnost jednat nemohl, za všechny jedná R. O. Ve výpisu z obchodního rejstříku je však uvedeno, že všichni jednatele jednájí samostatně. Žalobce neznal ani základní skutečnosti podstatné pro jednání za společnost, jak vyplývá z jeho výpovědi shrnuté v odst. 16. Z uvedeného je jednoznačně zřejmé, že žalobce deklarovaný účel pobytu neplnil, soud se plně ztotožňuje se závěry správních orgánů.

[24] Námitce týkající se nedostatku oprávnění správního orgánu samostatně zhodnotit, jaké činnosti odpovídají (faktickému) výkonu funkce jednatele, nebylo možno přisvědčit. Správní orgány nijak nepřekročily svoje oprávnění, uvedenými otázkami se zabývaly pouze z hlediska plnění účelu pobytu. Správní orgán prvního stupně kladl při pohovoru žalobci otázky týkající se praktického chodu společnosti, které by jednatel a taktéž společník, pokud by se nějakým aktivním způsobem podílel na chodu společnosti, jistě věděl. Poznatky zjištěné od žalobce správně vyhodnotil. Ze stejných důvodů nelze přisvědčit námitce, že správní orgány pochybily, když neuvedly konkrétní právní předpis, na jehož základě dospěly k závěru, že žalobce nepodniká, respektive nevykonává fakticky funkci jednatele. Tato skutečnost vyplynula přímo z výpovědi žalobce. Soud dodává, že správní orgán prvního stupně odkázal na § 89 zákona č. 435/2004, o zaměstnanosti, s tím, že činnost, kterou žalobce pro společnost vykonává, odpovídá zaměstnání, nikoli obchodnímu vedení.

[25] Na základě odvolání žalobce, který vytýkal správnímu orgánu prvního stupně, že podrobil žalobce jakémusi přezkoušení z práv a povinností jednatele a společníka, přičemž mu však nepřísluší hodnotit, zda žalobce byl oprávněn tuto funkci vykonávat, se žalovaný s touto námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí. Uvedl v této souvislosti, že správní orgán tuto otázku neposuzoval, pouze hodnotil, zda žalobce plní účel povoleného pobytu. Soud k tomu dodává, že i když ministerstvo, ani žalovaná nevykonávají kontrolní činnost na úseku zaměstnanosti ve smyslu § 125 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, přesto si mohou i při výkonu vlastní působnosti nepochybně učinit úsudek o povaze činnosti vykonávané cizincem [§ 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád]. Podle výše uvedených ustanovení zákona o pobytu cizinců je ministerstvo mimo jiné oprávněno posuzovat, zda cizinec plní účel, pro který bylo vízum uděleno. Je-li tímto účelem podnikání, může si ministerstvo nepochybně učinit úsudek o tom, zda činnost žalobce je podnikáním či nikoli. Žalobce má jistě právo nechat se při výkonu funkce jednatele zastupovat, avšak v takovém případě sám nevykonává soustavnou činnost na území České republiky a není tedy důvod k prodloužení dlouhodobého pobytu. Soud dodává, že žalobce v odvolání v podstatě přitakal závěrům správního orgánu prvního stupně u neznalosti žalobce ohledně práv a povinností jednatele a chodu společnosti, obhajoval však jeho právo nechat se zastupovat. Jak vyplývá ze závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu uvedených v odst. 22, formální zapsání se do příslušných rejstříků nestačí, příslušná podnikatelská činnost musí být vykonávána fakticky.

[26] Správní spis v daném případě obsahuje dostatečné podklady pro rozhodnutí a další dokazování by bylo nadbytečné. Není pravdou, že by se správní orgány nevypořádaly s tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem. Všechny zjištěné skutečnosti a listiny byly řádně vyhodnoceny, skutkový stav popsán v obou rozhodnutích správních orgánů odpovídá obsahu správního spisu. Správní orgány se zabývaly situací v době podání žádosti ve vztahu

k tvrzenému účelu podnikání, nijak nehodnotily, zda žalobce tento účel plnil, respektive hypoteticky neplnil v minulosti. Hodnotit minulost nebylo ani možné, neboť společnost, ve které měl žalobce působit jako jednatel, vznikla nedlouho před podáním žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu. Námitka žalobce směřující k této otázce je zcela bez souvislosti s posuzovanou věcí.

[27] Soud konstatuje, že řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, zahajované na žádost cizince, je ovládáno zásadou dispoziční. Bylo na žalobci, aby v řízení o podané žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu jednoznačně osvědčil, že účel pobytu plní, tj. že vykonává funkci jednatele v jím deklarované obchodní společnosti, případně že je jiným způsobem účasten v jiné právnické osobě. Žalobce však ve správním řízení, a ostatně ani v řízení před soudem, netvrdil konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno mít za prokázané faktické vykonávání činnosti jednatele předmětné společnosti. Závěry správních úřadů obou stupňů tak zcela korespondují s obsahem spisu a žalobci nelze přisvědčit, že by žalovaný překročil meze správního uvážení.

VI. Závěr a náklady řízení

[28] Soud tedy shledal žalobní námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[29] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu